

Kolodvori

(Franjo Pajur po istoimenom tekstu na gradišćanskohrvatskom jeziku Sabine Nagy)

Kolodvori su zanimljiva mjesta.

Na kolodvoru vidimo vlakove. Vlakovi mogu biti dugački i kratki. Vlakom ljudi putuju na odmor, na radno mjesto, k prijateljici ili prijatelju, k rođacima, k liječniku, na trening, na izložbu, u muzej, na sveučilište, u školu ili – kući! Što je najljepše!

Na kolodvoru vidimo koferne, torbe i naprtnjače koji mogu biti veliki i mali, teški ili lagani. S njima ljudi putuju. U njima nose potrebne i nepotrebne stvari. Neki koferi su već jako stari jer već dugo putuju. Neki od njih su puni lijepih suvenirima. U nekima od njih je samo smrdljivo i prljavo rublje. A neki tu čekaju, jer ih je netko zaboravio.

Na kolodvoru vidimo ljude, svakojake ljude: konduktere, vozače, prodavačice i prodavače, konobarice i konobare, beskućnice i beskućnike, nosače, policajke i policajce, carinare, prosjake i – putnike, naravno. Ali, to još nisu svi. Vidimo i druge ljude.

Na kolodvoru vidimo i ljude koji niti namjeravaju putovati niti ondje rade. To su oni ljudi koji su ili jako, jako tužni ili jako, jako veseli. Oni plaču od tuge ili od radosti: Jedni prate neku dragu osobu koja će upravo otputovati. Ti plaču od žalosti. Drugi čekaju nekoga koga jako vole. Ti će plakati od veselja.

Kolodvori su čudna mjesta.

Odgovorite cijelim rečenicama!

- Što vidimo na kolodvoru?
- Koga vidimo na kolodvoru?
- Putujete li vi često vlakom?
- Što vam se sviđa na kolodvorima, a što ne?
- Je li putovanje vlakom za vas uzbudljivo ili dosadno?
- Čime najviše volite putovati? Zašto?